

AYSU ALTAŞ

Özel Esenkent Bilim Doğa Ortaokulu
/ İSTANBUL

Ortaokullar Arası Öykü Yarışması
Türkiye Mansiyon Ödülü

BART VE MARRO

Minik erkek çocuğunun adı Bart'tı. Bart, her mevsimi çok zor geçen buzul çağında kabilesiyle birlikte yaşıyordu. Çoğu on iki yaşındaki çocuklar gibi onun da ailesi yoktu. Henüz çocuklar bebekken kabilenin büyük bir kısmı boz ayı saldırısında yok olmuştu.

Bart, kabilenin liderinden sonra en iyi çocuk avcı sayılırdı. Okları düzenli atar ve keskin atışlar yapardı.

Kızıl kıl keçisi çadırından, yüzünü kesen soğuğa çıktı. Uzun okunu aldı ve çadırlar arasından karla kaplı derin düzlüğe çıktı. Kıl keçileri, kabilenin barınması, doyması ve yaşaması için çok önemliydi. Yüksek miktarda protein bulunduran etleri, bir o kadar da lezzetliydi. Bart, irisinden bir kıl keçisi bulmayı ümit ederek ormanlığa çıkan patıkaya tırmandı. Sık ağaçlar arasından sola döndü ve yavru kıl keçilerinin sesini işitince büyük bir kayalığın arkasına hızlıca saklandı ve annelerinin gelmesini bekledi. Bekleme süresi, anne kıl keçiyeye göre değişebilir hatta çok uzayabilirdi. Bart, karnını biraz doyurabilmek amacıyla kayalığın içine gizlenen zehirsiz bir sarı yılanı yakaladı ve onu öldürdü. Bulabildiği sarı kamış otuyla da yerinden kalkmadan minik bir ateş yaktı. Sarı yılanı kızarttıktan sonra hızlıca mideye indirdi.

Tekrardan okunu eline aldı ve nişan pozisyonuna geçti. Yavru kıl keçilerinden gelen sesi de duyamayınca anne kıl keçisini kaybettiğini düşünüp umutsuzluğa kapıldı. Bir süre daha yerinde duran ve bekleyen Bart, havanın kararması ve tipinin başlamasıyla beklemeyi bıraktı ve okunu kaldırıp kabileye doğru gitmeye yeltendi. Kürkünü üzerine iyice sardı ve patikadan aşağı inerken güçlü bir inleme sesi duydu. İlk önce bu sesi bir kıl keçisinin sesine benzetti fakat daha sonra sesin daha güçlü geldiğini anlayıp çalılıkların arasına baktı. Orada başından kan akan kocaman yavru bir boz ayı yatıyordu. Bart, korkarak geri çekildi fakat yavru aya dayanamayıp onu da yanına almaya karar verdi. Ağır ayıyı zar zor sürükleyerek düzlüğe indirmeyi başardı. Arada sırada ayının yaşayıp yaşamadığını kontrol ediyor, ölmesini mi yaşamasını mı istediğini bilmiyordu. Fakat biliyordu ki kabileye onu götürür götürmez yavru ayı lezzetli bir akşam yemeği olurdu. Bu yüzden ansızın kabileye gitmemeye karar verdi. Yavru aya acıyarak baktı ve kafasını iki yana salladı. O sırada ayının ismini "Marro" koydu.

Bart, kalın kar tabakasını elleriyle güçlüce kazdı ve derin bir çukur oluşturup yavru boz ayıyı korkarak çukura yatırdı. Bir ayı darbesiyle yerle bir olup orada ölmesi işten bile değildi. Kendine de derin bir çukur kazdı ve sarı kamış otlarından ikisini de ısıtacak büyük bir ateş oluşturdu. Kalan otları da tükürüğüyle ıslatıp ayının kanayan başına yavaşça koydu.

Şafak vakti söktüğünde Bart, sert kardan tutulan boynunu zorla kaldırdı ve yavru aya bakmak için doğruldu. Boz ayı yerinde değil de tam yanında ağzında iki alabalıkla duruyordu. Bart, korkarak geri çekildi fakat yavru ayı ağzındaki balığı Bart'ın yanına sakince koydu. Bart, balığı eline aldı ve aya gülümsedi. Yemeğini paylaşan minik misafirin başını okşadı ve yanan ateşte balığı kızartıp ikisi de afiyetle yediler. Günler böyle geçerken Bart ve boz ayı çok iyi dost olup çıkmışlardı. Bart, kabileye geri

dönmemişti. Kimse de onu aramamıştı. Büyük bir ihtimalle bir gün, Bart'ın kemikleriyle karşılaşmayı bekliyorlardı. Bart da bu sırada kıl keçisi tüylerinden büyük bir çadır yapmış dostuyla beraber yaşamaya koyulmuştu. Hayatta kıl keçisinden daha lezzetli yakalayabileceği tek şey dostluktu.

* * *

Bir sene geçmişti ve buzullarda kışa nazaran daha hafif geçen bir mevsime gelinmişti. Bu mevsimde soğuktan donma gibi bir korku olmadığı için ormanlardaki hayvanlar buzullara daha fazla yayılırlardı. Bart'ın kabilesi içinse bu, daha fazla hayvan ve daha fazla yemek demektir. Bart'ı en fazla endişelendiren şey ise büyük dostunun geniş düzlükte dolaşırken kabiledeliklerden dolayı vurulma riskiydi. Tabii bu kendi başına bile gelebilirdi. Kabile liderleri için kabileyi terk etmek, ihanet anlamına gelirdi. Bart ise bir yıldan beri kabileye gelmemiş, bir anlamda kabileyi terk etmişti.

Bart ve Marro için dolunay vakti avlanmak rutin bir hal almıştı. Bart, Marro'nun başını okşadıktan sonra ikisi beraber kabilenin olduğu tarafa gitmemeye özen göstererek ormana giden patikaya çıktılar. Marro, birkaç kez homurdanınca Bart ona ses çıkarmamasını söyleyen bir şekilde parmağını uzattı. Bart, birkaç adım daha attıktan sonra kalın gövdeli bir ağaç buldu ve Bart'ı da bir ağacın arkasına gizleyerek pozisyon aldı. Kulağına toynak seslerinin geldiğini sandı fakat daha da güçlü ayak sesleriydi bunlar. Marro da aynı şeyi anlamış olmalıydı ki kendi ağaç gövdesinden çıkıp Bart'ın yanına geldi.

"Haklısın Marro, kabileden geliyor olabilirler." dedi Bart sessizce. Marro'nun kafasını okşadı ve gelebilecek herhangi bir saldırıya karşı okunu hazırladı. İkisi de hızlı adımlarla ormanın derinliklerine koştu. Arkalarından gelen adım sesleri çoğaldı ve kabilenin güçlü liderinin bağırları duyuldu.

“İşte o! İhanetçi!”

Marro da bağırışları anlamışçasına koşmayı bıraktı ve ayak seslerinin geldiği tarafa hırlayarak koşmaya başladı.

“Marro dur, seni vuracaklar!”

Fakat Marro gözü dönmüş bir halde ayak seslerinin geldiği tarafa koştu ve en sonunda kabile lideri elinde okla ortaya çıktığında Marro, tek bir saniye bile düşünmeden hırlayarak iri adamın boynuna atıldı ve onu öldürmeye çalıştı. Bunu gören azgın köylüler çığlıklar atarak oklarını hazırladılar ve lanetler yağdırarak yavru ayının üzerine çöktüler. O an Bart, fedakar dostunun üzerine çökmüş olan köylülerin üzerine kudurmuş gibi öfkeyle oklar yağdırmaya başlarken köylüler sivri oklardan kurtulmaya çalışıp koşarak çadırlarına ilerlediler. Yaralı Bart, dostunun yanına geldi ve gözünden dökülen yaşlarla onun üzerinde hıçkırıklarla uyuya kaldı.

Bart, uzun bir geceden sonra ağlamaktan yapışmış gözlerini zorlanarak açtı ve başını minik dostunun postundan kurtardı. Bart, yeşil gözlerini dostunun buz gibi keskin gözlerine dikti ve gözünden akan son damla yaşın onun postunda süzülmesine izin verdi. Marro'nun kalın kürkünü sevgiyle okşadı ve onun kafasına minik bir öpücük koyduktan sonra kalın kar tabakasını elleriyle kazıp Marro'yu oraya gömdü. Son bir veda ettikten sonra üstünü kapatıp okuyla beraber ormanın çıkışında yer alan patikadan inip geniş düzlüğe çıktı.

* * *

Bart, yaşamak için hiçbir anlamı kalmadığından emindi artık. Buz gibi soğuk güneş, üstünde ona acır gibi parlarken Bart, elindeki okunu aldı ve öfkeyle gökyüzüne doğru hizasız bir atış yaptı. O okun gidip kabilenin acımasız liderini bulmasını umdu. Marro'yu hayattan koparan o vahşilerin hepsini yerle bir ettiğini umdu. Kürküne iyice sığındıktan sonra adımlarını hızlandırdı ve

çadırına kadar olan uzun yolda minik dostunun sesine daha da özlem duymaya başladı. Uzun kar tabakasını bata çıka atlattıktan sonra keçi kılı çadırına girdi ve tüm oklarını sırtına alıp birkaç sarı kamış otu topladıktan sonra büyük bir çeyiz hazırladı ve en azından bir gün ona yetecek kadar büyüklükte uzun bir kar sıçanı yakalayıp bir kısmını kızartarak mideye indirdi. Fedakar dostunun ağırlığının karda yaptığı ize son kez baktı ve kararlı bir ifadeyle oku ile diğer eşyalarını aldıktan sonra kabilesine giden yola çıktı.

* * *

Bart'ın buzlu yollarda yürürkenki tek düşüncesi, kendini sarıp sarmalayan intikamdı. Karnının guruldalarını duymazdan gelerek yürümeye devam etti. Bayağı yürüdüktan sonra hava kararınca cebine sokuşturduğu otlarla küçük bir ateş yaktı ve sıçanı kızartıp keyfiszce mideye indirdi. Soğuktan artık tam olarak varlığını bile hissetmediği eliyle özensizce, yatmak için bir yer kazdı. Rüyasında Marro'yla birlikte balık avlıyor, gökyüzünde uçuyorlardı...

Bart, dört saatlik huzursuz bir uykudan sonra oklarını tekrar eline aldı ve buz gibi esen soğuğa aldırmandan yürümeye koyuldu. Ona göre kendi hayatını feda eden asil dostu için intikam almak zorundaydı. Saatlerce bitkince yürüdüktan sonra kabilenin çadırlarını görünce içindeki yorgunluk tamamen yok oldu ve intikam ateşiyle yanar, tutuşur bir halde çadırlara doğru koştu. Çadırların ortasında yer alan daire düzlüğe geldiğinde köylüler şaşkınlıkla ona baktılar. Bart, bir köylünün elinde işlenmemiş bir ayı postu görünce gözüne canice görüntüler geldi. Kabile lideri de daire düzlüğe gelince Bart, okunu hazırladı ve pozisyon aldı. Kabile lideri bembeyaz kesilerek geriye doğru çekildi. Köylüler oklarını çıkarmadan Bart'ın sivri oku zalim liderin kalbine saplanmıştı bile. Liderin kanı, kadının elinde bulunan postun kanına karıştı.

Liderin en itaatkar yardımcıları bile liderin cesedini kaldırdı

maya yeltenmediler. Bu intikam, öyle yerindeydi ki vahşi köylüler pişmanlıkla oldukları yerde kaldılar. Bart, dostunu, Marro'yu öldüren kabilelileri seçebildi ve onlara nefretle baktı. Bart, tekrar oklarını topladı ve pişmanlıktan kahrolan kabileye son kez baktıktan sonra beyaz düzlüğe çıktı.

* * *

Güçlü ve cesur erkek çocuğun adı Bart'tı. Beyaz düzlükte galibiyetle yürürken yüzünde minik bir gülümseme oluştu. Bir yerlerden Marro'nun asil ruhunun sesini duydu ve bembeyaz düzlükte o sesi takip etti. Bart, içinin rahat ettiğini hissetti. Minik dostu rahatlıkla uyuyacaktı artık. Biraz avlanmak ve dinlenmek için Marro'yla ilk tanıştığı ormana patikadan çıkarak ulaştı. Yavru kıl keçilerinin sesini duyunca ümitlendi ve büyük bir kayalığın arkasına saklanıp okunu eline aldı ve pozisyonunu aldı. Saatlerce bekledi fakat anne kıl keçisi gelmeyince kayalığın arkasından çıktı ve çadırına gitmek üzere patikadan inmeye koyuldu. Marro'nun sesini ilk duyduğu patikada gülümseyerek durakladı. Tekrar onun sesini duymayı umdu o an. Büyük sessizlik içinde kendi kalbinin atış sesini duydu. O, kalbinin atış seslerinin arasında Marro'nun huzurlu ve rahatlatıcı kükreyişlerini duydu...